

5. gr. 7. tölulið, sem og vegabréf fyrir maka þeirra og börn. Vegabréf þessi skal þó eigi framlengja til lengri tíma en svo, að vegabréfshafa gefist tími til að afla sér nýs vegabréfs frá utanríkisráðuneytinu, og aldrei lengur en til 6 mánaða í senn.

Gildi annarra vegabréfa má eigi framlengja nema að fengnu leyfi ráðuneytisins.

9. gr.

Reglugerð þessi, sem gefin er út samkvæmt heimild í lögum nr. 18/1953 um íslensk vegabréf og lögum nr. 39/1971 um utanríkisþjónustu Íslands, öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 126/1979 um vegabréf utanríkisráðuneytisins og reglugerð nr. 574/1981 um breytingu á þeirri reglugerð.

Utanríkisráðuneytið, 25. ágúst 1988.

Steingrímur Hermannsson.

Hannes Hafstein.

REGLUGERÐ

um greiðslur vegna fastráðins fiskvinnslufólks.

1. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til fyrirtækja sem starfrækja vinnslu á ferskum sjávarafli í frystingu, söltun eða skreið og gert hafa fastráðningarsamninga við fiskvinnslufólk sbr. það, er nánar segir í reglugerð þessari.

2. gr.

Fyrirtæki sem falla undir ákvæði reglugerðar þessarar og sem hafa skuldbundið sig til þess að greiða fastráðnu fiskvinnslufólki föst laun fyrir dagvinnu þótt hráefniskortur valdi vinnslustöðvun, skulu eiga rétt til greiðslu úr Atvinnuleysistryggingasjóði sem hér segir:

Fyrir hvern heilan vinnudag umfram tvo sem fyrirtækið heldur fastráðnum starfsmönnum á launaskrá fær fyrirtækið greidda hámarksdagpeninga eins og þeir eru hverju sinni fyrir hvern starfsmann í fullu starfi en fyrir starfsmann í föstu hlutastarfi greiðist í samræmi við starfshlutfall hans samkvæmt fastráðningarsamningi.

Með vinnslustöðvun er átt við að sökum hráefnisleysis verði eðlilegri vinnslu ekki haldið áfram í fiskvinnslufyrirtæki eða einhverri deild eða vinnslulínu þess, enda taki stöðvun til meirihluta starfsmanna í hlutaðeigandi deild eða vinnslulínu.

Fyrirtækið á rétt á greiðslum samkvæmt þessari grein meðan vinnslustöðvun varir þó ekki lengur en fjórar vikur (20 greiðsludaga) í senn fyrir hvern starfsmann sem gert hefur fastráðningarsamning og aldrei lengur en í sex vikur (30 greiðsludaga) á hverju almanaksári fyrir hvern starfsmann sem gert hefur fastráðningarsamning.

3. gr.

Séu líkur á vinnslustöðvun vegna fyrirsjáanlegs hráefnisleysis skal fyrirtækið sem hyggst njóta greiðslu skv. 2. gr. með a.m.k. 5 sólarhringa fyrirvara tilkynna fyrirhugaða vinnslustöðvun og tilgreina orsakir hennar til vinnumiðlunar á staðnum eða þess sem lögum skv. ber að annast atvinnuleysisskráningu.

Tilkynningunni skal fylgja skrá yfir alla starfsmenn fyrirtækisins sem gert hafa fastráðningarsamning. Á skránni skulu tilgreind nöfn fastráðinna starfsmanna, nafnnúmer, kennitala, hvenær fastráðningarsamningur var gerður, gildistími og samningsbundið starfshlutfall.

Framangreindir aðilar kanna skilyrði til greiðslu og tilkynna þeir fyrirtækinu niðurstöðu sína innan 5 daga frestsins.

Komi ekki til vinnslustöðvunar innan 30 daga frá dagsetningu tilkynningar, er hún úr gildi fallin, sbr. og ákv. 4. gr.

Ef til vinnslustöðvunar kemur innan ofangreinds 30 daga frests, skal vikulega á mánudegi, afhenda skrá yfir þá starfsmenn, sem vinnslustöðvun tók til, í næstliðinni viku, til vinnumiðlunar. Greiðsla Atvinnuleysistryggingasjóðs vegna þeirra, berist fyrirtækinu eigi síðar en á fimmtudegi í sömu viku.

Skráin skal bera glöggst með sér, hvenær vinnslustöðvun hófst og hve marga daga hún hefur staðið. Þá skal fyrsta skráin greina hvernig atvikum hagaði, fyrstu 2 daga vinnslustöðvunar.

Nú tekur vinnslustöðvun ekki til alls starfsfólks fyrirtækisins og skal þá jafnframt tilkynna um þá sem áfram starfa, en hafnað hafa gerð fastráðningarsamningsins. Fjárhæð sú, sem fyrirtækið ætti annars rétt á, lækkar sem fjölda þeirra og starfshlutfalli nemur.

Vinnumiðlun eða þeir, sem lögum samkvæmt annast atvinnuleysisskráningu, svo og Atvinnuleysistryggingasjóður eða umboðsmaður hans skulu hafa aðgang að launa- og framleiðslubókhalði fyrirtækis, sem vill njóta greiðslna samkvæmt reglugerð þessari, í því skyni að ganga úr skugga um réttmæti framlagðrar launaskrár.

4. gr.

Nú hefur fyrirtæki tilkynnt vinnslustöðvun með tilskildum fyrirvara en býðst hráefni til vinnslu í skamman tíma eftir að vinnslustöðvun er hafin og er því þá heimilt að boða starfsfólk til vinnu, þó aldrei skemur en heilan dag í senn.

Eftir að samfelld vinnsla er hafin á ný gilda ákvæði 3. gr. um tilkynningarfrestart sbr. og 2. mgr. 2. gr.

Með samfelldri vinnslu er átt við að unnið sé lengur en fimm daga samfelld.

Fyrirtæki sem vill gera hlé á boðaðri vinnslustöðvun skal tilkynna það hlutaðeigandi vinnumiðlun áður en hlé er gert.

5. gr.

Þegar Atvinnuleysistryggingasjóður eða umboðsmaður hans hefur fengið í hendur launaskrá staðfesta af vinnumiðlun eða þeim sem annast ber atvinnuleysisskráningu, greiðist sú fjárhæð er nemur dagpeningum atvinnuleysisbóta í samræmi við umsamið starfshlutfall hvers og eins starfsmanns samkvæmt fastráðningarsamningi þegar vinnslustöðvun kemur til framkvæmda sbr. 5. mgr. 3. gr. Skyld er fyrirtæki að tilkynna vinnumiðlun ef því berst vitneskja um að fastráðinn starfsmaður tekur annað launað starf meðan á vinnslustöðvun stendur.

Greiðslur samkvæmt þessari grein innir Atvinnuleysistryggingasjóður eða umboðsmaður hans af hendi vikulega meðan á vinnslustöðvun stendur.

6. gr.

Fyrirtækjum í fiskvinnslu, sem fullnægja skilyrðum 1. gr., skal skyld að gefa þeim starfsmönnum sínum er unnið hafa hjá fyrirtæki í 3 mánuði kost á fastráðningarsamningi. Telja skal eldri starfstíma, sem reiknast til réttinda vegna fyrri ráðningar hjá sama fyrirtæki. Fastráðningarsamningur getur verið tímabundinn eða til ótiltekins tíma og skal hann gerður í því formi sem Vinnumálasamband Íslands og Vinnumálasamband samvinnufélaganna

annars vegar og Verkamannasamband Íslands hins vegar samþykkja. Uppsagnarfrestur á fastráðningarsamningi er 4 vikur af beggja hálfu.

Framangreint ákvæði tekur aðeins til þeirra starfsmanna, er vinna störf, sem beinlínis eru háð því að hráefni sé fyrir hendi, svo sem móttöku á vinnslustað, vinnslu, frágang og flutning hráefnis innan fyrirtækis, svo og þeirra, sem annast ræstingu á vinnslustað. Hins vegar tekur ákvæðið ekki til þeirra starfsmanna sem eingöngu starfa við löndun afla og flutning til vinnslustöðva.

7. gr.

Fyrirtækjum, sem nýta rétt sinn til greiðslu skv. 1. gr., er skylt að hlutast til um að starfsfræðslunámskeið fyrir fiskvinnslufólk verði fyrst og fremst haldin á þeim tíma sem vinnslustöðvun varir. Verði því með engu móti við komið á fyrirtæki rétt á greiðslu fyrir þær vinnslustundir hvers starfsmanns sem tapast vegna setu á námskeiðum sem haldin eru að opinberri tilhlutan, þó ekki meira en 40 stundir vegna hvers einstaklings. Þegar svo stendur á fer um tilkynningu og ákvörðun greiðslu eftir ákvæðum 2. gr. eftir því sem við á. Auk þess er þar greinir skal leggja fram staðfestingu þess aðila, er stendur fyrir námskeiði, um námskeiðahaldið, tíma og efni. Greiðslur þessar teljast hluti þeirra greiðslna sem um ræðir í 1. gr.

8. gr.

Rísi ágreiningur um rétt fyrirtækis til greiðslu sker stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs úr.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 34. 18. maí 1988 og öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 47 20. janúar 1988.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 31. ágúst 1988.

Guðmundur Bjarnason.

Jón Ingimarsson.